

ДЖОКОЛИНГЛУНГ ИНДОНЕЗИЙСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Едно време на остров Ява царствувал раджа човекоядец на име Девата Ченгкар. Всеки ден първият му министър доставял по една жертва. Населението на царството било обречено на изстребление. Всички се страхували от кръвожадния раджа, но никой не смеел да му се противопостави.

По това време в Ява дошъл странник от далечни земи. Казвал се Хаджи Сака. Като минавал през село Меданг Кавит, толкова му харесало, че решил да остане там завинаги.

Не след дълго дошъл ред и на това село да прати човешка жертва на раджата човекоядец. Било решено да изпратят вдовицата, в дома на която живеел Хаджи Сака. Като чул това странникът, сърцето му се свило. Той не можел да приеме жестокото решение и пожелал сам да се яви при раджата.

Отвели го при първия министър, който го въвел при раджата. Хаджи Сака се поклонил и казал:

— Милост, господарю, най-велик раджа на земята! Знам, че малко ми остава да живея на този свят. Нямам нищо против да бъда изяден, но те моля да изпълниш едно мое желание. Ти си толкова велик и щедър, че няма да ми откажеш.

Раджата огледал Хаджи Сака и много се зарадвал. Пред него стоял млад и строен момък. Предвкусвайки хубавата закуска, раджата го запитал какво е желанието му.

— Много дребно — отговорил Хаджи Сака. — Наредете преди смъртта да ми дадат едно парче земя, голямо колкото чалмата ми.

Раджата сметнал, че това е много малко, и се съгласил да изпълни желанието му. Той не знаел, че Хаджи Сака е изпратен от господаря на вселената, за да сложи край на злодеянията на човекоядеца.

Започнали да развиват чалмата на Хаджи Сака, но платът ставал все по-дълъг и по-дълъг и скоро надхвърлил пределите на царството. Раджата разбрал, че е настъпил краят му. Тогава Хаджи Сака грабнал кръвожадния раджа и го хвърлил в Южния океан.

Но лошият раджа не загинал, а се превърнал в бял крокодил и се заклек да отмъсти на Хаджи Сака.

Народът избрал своя избавител за раджа и го нарекъл Прабу Джоко. Не минало много време и новият раджа се сдобил с наследник. Детето било много странно и имало снага на змей. Прабу Джоко не

искал да го признае за свой син и се опитал да се отърве от него. Но змеят бил голям и силен. В цялото царство нямало човек, който може да му излезе насреща. Тогава раджата решил да го погуби с хитрост. Заповядал му да се яви и му казал:

— Ако искаш да те призная за свой син, трябва да ми докажеш своята преданост и храброст и да извършиш дело, достойно за син на раджа.

Змеят отговорил:

— Всяка твоя заповед ще изпълня, господарю!

Тогава Прабу Джоко наредил:

— В Южния океан живее един бял крокодил, който се е зарекъл да ме убие. Ако успееш да го победиш, ще те призная за свой син.

Прабу Джоко поставил и още няколко условия. Както на отиване, така и на връщане змеят трябвало да пълзи под земята. Ако успеел да убие белия крокодил, трябвало да донесе главата му, напълнена с морска вода и водорасли.

„Змеят е голям, но не е много умен и едва ли ще изпълни заповедта — помислил си раджата. — Могъщият Девата Ченгар в образа на бял крокодил сигурно ще победи змея.“

Но не станало тъй, както си мислил раджата. Джоколинглунг^[1] — така се казвал синът на Прабу Джоко — бил много храбър. Той знаел силата си и вярвал в нея. Щом получил заповедта, Джоколинглунг веднага се отправил към Южния океан.

Дълго търсил белия крокодил и най-сетне го намерил. Между двамата започнала люта битка. Джоколинглунг надвил белия крокодил и му отрязал главата. Напълнил я с морска вода и водорасли, както поискал раджата. На връщане запълзъл под земята. И понеже не знаел точно къде е столицата на царството, на няколко пъти излизал на повърхността, за да види дали е пристигнал. Искало му се колкото може по-бързо да се върне, за да го признае баща му за свой син. И като разбирал, че царството е още далеч, отново запълзявал под земята. Там, където се появявал, бликвали солени извори. По-късно хората започнали да добиват от тях сол. Най-сетне Джоколинглунг пристигнал в столицата. Явил се при раджата и му предал трофеите, които носел.

Раджата не могъл да наруши дадената дума и трябвало да го признае за свой син. Настанил го да живее в езерото до царските

палати. Но скоро пак почувствувал, че змеят му е в тежест. Всеки ден му давали различни птици и домашни животни за храна. Ако продължавало така, всички полезни животни в царството щели да свършат. Прабу Джоко се замислил как да спаси полезните животни от изстребление. Повикал Джоколинглунг и му казал:

— Сине мой, имаш голяма заслуга пред мене и моето царство. Ти уби врага, който постоянно ни заплашваше. Но аз ще бъда много доволен от тебе, ако направиш още нещо. Ти трябва да се усамотиш в планината и да молиш за милостта на боговете. Може би те ще те възнаградят за досегашните ти страдания и преданост и ще ти върнат човешкия облик. Тогава ти ще можеш да наследяш престола ми. Но по време на своето отшелничество не трябва да ядеш нищо друго освен това, което само влезе в устата ти.

Като чул желанието на баща си, Джоколинглунг се усамотил в джунглата. Там водил напълно отшелнически живот. Стоял с широко раззината уста и по този начин добивал храната си. Джоколинглунг престоял неподвижно много години. Тялото му постепенно било затрупано с пръст и обрасло с трева и храсти. Вече никой не могъл да го забележи.

Веднъж десет биволарчета били застигнати от пороеен дъжд на същото място, където се намирал Джоколинглунг. Уплашени, те потърсили подслон и без да забележат, нахълтали в пастта на змея — помислили я за пещера.

При себе си не пуснали само едно от биволарчетата, което било болно. И само то останало живо — другите били погълнати от змея.

Оттогава народът нарича това място Кесонго, което на явайски значи девет. И до ден-днешен там се чуват гласове, идващи отдън-земя, които приличат на гласовете на деветте биволарчета.

По тези гласове хората гадаят какво ги очаква — дали ще вали дъжд, или ще настъпи суша, дали посевите ще бъдат нападнати от скакалци, или ще има мир и щастие.

[1] Джоколинглунг на явайски значи „дългият момък“. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.